

Valtioneuvoston kirjelmä Eduskunnalle raportista neuvostolle (omien varojen järjestelmän toiminnasta), ehdotuksesta neuvoston päätökseksi (Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä) ja neuvoston asetukseksi (budjettiepätasapainojen korjausjärjestelmän käyttöön ottamisesta omien varojen järjestelmässä)

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään eduskunnalle Euroopan yhteisöjen komission 14 päivänä heinäkuuta 2004 hyväksymä raportti omien varojen järjestelmän toiminnasta (KOM (2004) 505 lopullinen, 1 ja 2), ehdotukset neuvoston päätökseksi Eu-

roopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä ja neuvoston asetukseksi budjettiepätasapainojen korjausjärjestelmän käyttöön ottamisesta omien varojen järjestelmässä (KOM (2004) 501 lopullinen) sekä ehdotuksista laadittu muistio.

Helsingissä 21 päivänä lokakuuta 2004

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

Budjettineuvos Rauno Lämsä

KOMISSIION RAPORTTI OMIEN VAROJEN JÄRJESTELMÄN TOIMINNASTA (KOM (2004) 505 LOPULLINEN, 1 JA 2), EHDOTUKSET NEUVOSTON PÄÄTÖKSEKSI EUROOPAN YHTEISÖJEN OMIEN VAROJEN JÄRJESTELMÄSTÄ JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI BUDJETTIEPÄTASAPAINOJEN KORJAUSJÄRJESTELMÄN KÄYTTÖÖN OTTAMISESTA OMIEN VAROJEN JÄRJESTELMÄSSÄ (KOM (2004) 501 LOPULLINEN)

1. Komission ehdotusten tausta

Komissio selvitti vuoden 1998 raportissaan omien varojen järjestelmän toiminnasta järjestelmän kehittämisvaihtoehtoja ja mahdollisia uusia rahoituslähteitä. Raportti on kuvattu eduskunnalle valtiovarainministeriön kirjelmässä (EU/14098/0665). Eurooppa-neuvosto katsoi Berliinissä 24.—25. maaliskuuta 1999 pidetyssä kokouksessa, että oli liian varhaista muuttaa omien varojen järjestelmää perusteellisesti. Järjestelmään tehtiin pieniä muutoksia, jotka on kuvattu valtioneuvoston kirjelmässä (2.9.1999) ja hallituksen esityksessä (HE 203/2000 vp). Nykyisen omien varojen päätöksen (2000/597/EY) 9 artiklaan kirjattiin velvoite komissiolle esittää 1. tammikuuta 2006 mennessä omien varojen järjestelmän toiminnasta uusi kertomus, jossa käsitellään erityisesti laajentumisen vaikutuksia talousarvion rahoitukseen ja voimassa oleviin budjettikorjauksiin. Kertomuksessa tulee tarkastella myös uusia autonomisia omia varoja. Komissio sitoutui esittämään 9 artiklan edellyttämän kertomuksen vuoden 2004 loppuun mennessä.

Euroopan yhteisöjen komissio julkisti 9 artiklan edellyttämän raportin omien varojen järjestelmän toiminnasta sekä ehdotuksensa neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä ja neuvoston asetukseksi budjettiepätasapainojen käyttöön ottamisesta omien varojen järjestelmässä 14 päivänä heinäkuuta 2004. Komissio totesi jo 10 päivänä helmikuuta 2004 hyväksymässään tiedonannossa ”Yhteisen tulevaisuuden rakentaminen — Poliitiikan haasteet ja rahoitus-

tusmahdollisuudet laajentuneessa unionissa 2007—2013” (KOM (2004) 487 lopullinen) kahden keskeisen elementin nykyisessä omien varojen järjestelmässä ansaitsevan erityistä tarkastelua: ensinnäkin järjestelmän läpinäkyvyyttä EU-kansalaisille ja EU-rahoituksen riippuvuus jäsenmaiden budjettirahoituksesta ja toiseksi tarve uudistaa nykyistä budjettiepätasapainojen korjausjärjestelmää. Komission raportti tarjoaa yleiskuvan nykyjärjestelmästä ja sen epäkohdista ja päätyy ehdottamaan yleisen korjausmekanismin käyttöönottoa lyhyen tähtäimen ratkaisuna budjettiepätasapainojen korjaamiseksi. Tätä tarkoittavat muutokset sisältyvät komission ehdotukseen uudeksi omien varojen päätökseksi ja ehdotukseen asetukseksi budjettiepätasapainojen korjausjärjestelmän käyttöönottamisesta omien varojen järjestelmässä. Raportissa myös esitetään lisäksi eräitä ratkaisumalleja omien varojen järjestelmän kehittämiseksi tehokkaammaksi, läpinäkyvämmäksi ja demokraattisemmaksi pidemmällä tähtäimellä.

Komission raportti ja säädösehdotukset muodostavat kiinteän kokonaisuuden, minkä vuoksi niiden käsittely on koottu tähän kirjelmään.

2. Komission raportti omien varojen järjestelmän toiminnasta (KOM (2004) 505 lopullinen, 1 ja 2)

Euroopan yhteisöjen omat varat ovat tuloja, jotka myönnetään talousarvion rahoittamiseksi. Ne kuuluvat yhteisölle ilman kansallis-

ten viranomaisten erillisiä päätöksiä. Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion lopullinen vahvistaminen luo jokaiselle jäsenvaltiolle velvoitteen asettaa talousarviosta aiheutuvat maksut yhteisön käyttöön. Omat varat jaetaan ns. perinteisiin omiin varoihin, joita ovat maatalousmaksut, sokerimaksut ja tullit sekä muihin omiin varoihin, joita ovat jäsenmaiden arvonnäisäveropohjaan perustuva vara, jäljempänä ALV-vara ja bruttokansantuloon perustuva ”neljäs vara”, jäljempänä BKTL-vara. Omille varoille määritetään yleinen yläraja osuutena yhteisön BKTL:sta. Vahvistettu yläraja omille varoille rajaa menojen kehitystä. Nykyisen omien varojen päätöksen mukaan BKTL:n laskennassa sovelletaan Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmää vuodelta 1995 (EKT-95). Omien varojen enimmäismäärä on 1,24 % jäsenmaiden yhteenlasketusta BKTL:sta.

Yhteenvedo vuoden 2005 EU:n omista varoista jäsenmaittain EU:n vuoden 2005 alustavan talousarvion mukaan on esitetty liitteessä 1.

Komissio on aikaisempaa selvemmin nostanut raportissaan esille yhteisön rahoituksellisen itsenäisyyden lisäämisen, avoimuuden kasvattamisen EU-kansalaisten suuntaan ja Yhdistyneelle Kuningaskunnalle myönnetyn maksuhelpotuksen lopettamisen. Kahden ensimmäisen tavoitteen osalta komissio esittää raportissaan vain suuntaviivat, jälkimmäisen mahdollistamiseksi komissio esittää siirtymäkauden malliksi yleistä korjausmekanismia.

Nykyjärjestelmän toimivuutta komissio arvioi raportissaan soveltamiensa kriteerien pohjalta seuraavasti:

Rahoitusjärjestelmä on taannut riittävät ja vakaat resurssit yhteisölle, sen läpinäkyvyys/yksinkertaisuus on puutteellinen, se ei edistä taloudellisten resurssien tehokasta allokointia yhteisössä, on vaikeasti EU-kansalaisten ymmärrettävissä ja rahoituksellinen riippumattomuus on yhä rajoitetumpi. Komission näkökulmasta taloudellisen autonomian puute on nykyjärjestelmän keskeisiä ongelmia, vaikka järjestelmän tasapuolisuus ja osin tehokkuus ovat viime vuosina kasvaneet. Komission mukaan EU:n aitojen omien varojen osuus on vähäinen, mikä johtaa rahoituksen riippumattomuuden puut-

teeseen, joka puolestaan on osasyynä moniin nykyisen järjestelmän vajavaisuuksiin. Kokonaisuudessaan nykyinen rahoitusjärjestelmä on kuitenkin toiminut suhteellisen hyvin taloudelliselta kannalta katsottuna, sillä se on taannut moitteettoman rahoituksen ja pitänyt järjestelmän hallinnolliset kustannukset melko alhaisina.

Komissio arvioi nykyjärjestelmän komponentteja erikseen.

2.1. Perinteiset omat varat

Perinteiset omat varat ovat komission mukaan yhteisön ainoita autonomisia tuloja. Perinteisten omien varojen kantopalkkioina jäsenvaltiot pidättävät vuoden 2002 maaliskuusta alkaen takautuvasti vuoden 2001 alusta lukien 25 % (aikaisemmin 10 %) keräämistään maksuista ja tulleistä tilityksen yhteydessä. Euroopan yhteisöjen yleisessä talousarviossa nämä kantopalkkiot otetaan huomioon negatiivisina tuloina.

Maatalousmaksut ja sokerimaksut

Näihin maksuihin luetaan maksut, palkkiot, lisä- tai tasausmaksut, joista on sovittu muiden kuin jäsenvaltioiden kanssa käytävälle kaupalle osana yhteistä maatalouspolitiikkaa sekä sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä sovitut maksut.

Tullit

Tullit ovat yhteisen tullitariffin mukaisia tai muita yhteisön toimielimen asettamia kolmansien maiden kanssa käytävään kauppaan sovellettavia tulleja sekä Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tulleja. Maatalousmaksut ja tullit kerätään kunkin jäsenvaltion viranomaisten toimesta ja tilitetään yhteisölle.

Perinteisten omien varojen keruu ja valvonta on arvioitu kustannustehottomaksi, mutta yhteisöpolitiikoista johdettuina perinteiset omat varat tulee säilyttää osana omien varojen järjestelmää. Komission mielestä perinteiset omat varat ovat ainoa aito ja riippumaton oma vara. Komissio toteaa, ettei kanto-palkkion korottamisesta saatu hyöty kohdistu

rajavalvonnan kustannuksia vastaavasti. Korotuksesta hyötyivät jäsenmaat, joiden sata-miin unionin tuonti keskittyy. Belgia saa kantopalkkiona noin 420 milj. euroa/v (0,13 % BKTL:sta) ja Alankomaat 440 milj. euroa/v (0,09 % BKTL:sta). Toisessa ääripäässä on Suomi, jonka pitkän ulkorajan valvonta vaatii runsaasti kustannuksia, mutta perinteisten omien varojen kanto on unionin vanhojen jäsenmaiden pienin. Suomi saa kantopalkkioita noin 28 milj. euroa/v (0,02 % BKTL:sta).

2.2. Muut omat varat

ALV-vara

ALV-vara määrätään soveltamalla arvonlisäverokannan enimmäismäärää yhdenmukaisesti määritellyyn ALV:n määräytymisperusteeseen. ALV:n määräytymisperusteeseen kohdistuu rajauksia, joilla kohtuullistetaan ALV-varan regressiivisyyttä (ALV-pohja on rajattu 50 %:iin BKTL-pohjasta). Arvonlisäverokannan enimmäismäärää on alennettu asteittain eri jäsenvaltioiden maksukyvyn huomioonottamiseksi. Tämän mukaisesti ALV-kannan enimmäismäärää alennettiin 1,00 %:sta 0,75 %:iin vuosiksi 2002—2003 ja 0,50 %:iin vuodesta 2004 lähtien.

ALV-varan hallinnointi aiheuttaa yhteisön puitteissa merkittävästi työtä. ALV-pohja on teoreettinen, 6. ALV-direktiivin mukainen käsite, johon pääsemiseksi tarvitaan monimutkaisia kompensatio- ja korjauslaskelmia, jotka komissio yhdenmukaisen kohtelun takaamiseksi tarkistaa. ALV-varojen painon asteittainen pienentäminen on lisännyt jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien (lukuun ottamatta perinteisiä omia varoja) ja niiden BKTL:n välistä yleistä vastaavuutta, mikä on parantanut järjestelmän tasapuolisuutta mutta pienentänyt ALV-varan taloudellista merkitystä.

Yhdistyneen Kuningaskunnan maksuhelpotus

Yhdistynyt Kuningaskunta saa maksuunsa alennuksen, joka rahoitetaan muiden jäsenmaiden maksuja korottamalla. Itävalta, Saksa, Alankomaat ja Ruotsi maksavat vain

25 % osuudesta, jonka ne olisivat maksaneet, jos kaikki 24 jäsenvaltiota olisivat täysimääräisesti osallistuneet hyvityksen rahoitukseen. Molemmat korotukset toteutetaan jäsenmaiden BKTL-osuuksien mukaisesti. Maksuhelpotusta on myönnetty Yhdistyneelle Kuningaskunnalle 1980-luvulta alkaen sen budjettiepätasapainon korjaamiseksi.

Yhdistyneelle Kuningaskunnalle myönnetty maksuhelpotusjärjestelmä on eräs ongelmallisimmista yksityiskohdista omien varojen järjestelmässä. Maksuhelpotus sai alkunsa tarpeesta tasoittaa maan EU-budjetin epätasapainoa, jonka keskeisinä aiheuttajina olivat sekä maatalouden suhteellisen pieni koko että arvonlisäveropohjan suhteellinen suuruus yhteisön puitteissa. Hyvityksestä on tullut aikaa myöten entistä monimutkaisempi. Maksuhelpotus hämärtää mahdollisuuksia ymmärtää ALV-varaan liittyvän järjestelmän luonnetta ja seurauksia. Maksuhelpotus sisältää vaikeasti hahmotettavia ja määritettäviä laskentamenettelyjä kunkin jäsenmaan jäsenmaksuosuuden määrittämiseksi. Tämä prosessi kokonaisuudessaan on useita vuosia kestävä eri tarkistusten ja palautusten muodossa. Vuodesta 2002 lähtien järjestelmä edelleen monimutkaistui, kun neljälle muulle jäsenmaalle, Saksalle, Alankomaille, Ruotsille ja Itävallalle alettiin myöntää alennusta Yhdistyneen Kuningaskunnan maksuhyvityksen kattamiseen. Hyvityksen nykyisessä laskentamallissa eliminoidaan laajentumista edeltävän tuen vaikutus hyvityksen määrään, mutta ei varsinaisia laajentumiskustannuksia. Menettelyn seurauksena Yhdistynyt Kuningaskunta maksaa normaalisti osuutensa laajentumista edeltävästä tuesta, mutta varsinaisen laajentuminen lisää laskennallisesti Yhdistyneen Kuningaskunnan epätasapainoa ja maksuhelpotus kasvaa, jolloin Yhdistynyt Kuningaskunta ei nettomääräisesti osallistu normaalisuudellaan laajentumisen kustannuksiin. Komission laskelmien mukaan hyvityksen keskiarvo tulee kasvamaan laajentumisesta johtuen 50 % vuosina 2007—2013 (keskimäärin 7,1 miljardiin euroon) vuosien 1997—2003 keskiarvoon verrattuna. Vaikeaselkoisuuden lisäksi hyvityksestä on siten tulossa entistä suurempi taloudellinen taakka muille jäsenmaille.

Helpotuksen perusteet ovat myös katoa-

massa, kun verrataan 1980-luvun alun tilannetta nykyiseen sekä eri jäsenmaiden keskinäisiä tilanteita mainittuina ajankohtina. Komission raportin mukaan Yhdistynyt Kuningaskunta on ostovoimakorjatulla (PPS) BKTL:lla mitattuna nykyisistä nettomaksajamaista vaurain, joten perusteita maksuhelpotukselle ei enää ole.

BKTL-vara

Omiin varoihin luetaan myös kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlaskettuihin BKTL:ihin perustuva erikseen vahvistettavan kertoimen avulla määrättävä ”neljäs vara”, jonka tarkoituksena on toimia täydentävänä varana talousarvion menojen ja tulojen tasapainon varmistamiseksi. BKTL-pohjan laskennassa on noudatettava nykyisen omien varojen päätöksen voimassaoloajan Euroopan kansantalouden tilinpitöjärjestelmää (EKT-95). Eurostat valvoo laskentaa.

BKTL-vara on ongelmattomin ja kustannustehokkain osa omien varojen järjestelmässä ja sen suhteellinen osuus omista varoista on kasvanut ja kasvaa edelleen omien varojen järjestelmän muutosten johdosta. Valtaosa EU:n rahoituksesta (noin 75 %) katetaan BKTL-varalla. Komissio haluaisi luoda uuden, veropohjaisen ja jäsenmaista riippumattoman oman varan vaimentaakseen keskustelua kansallisista budjettiepätasapainoista.

3. Komission ehdotukset

3.1. Talousarvion epätasapainon korjaaminen (kansallisen nettomaksuase- man korjaaminen)

Lyhyen tähtäimen korjauksena omien varojen järjestelmään komissio ehdottaa yleistä korjausmekanismia liiallisten budjettiepätasapainojen korjaamiseksi. Budjettiepätasapainolla (nettovaje) tarkoitetaan tässä jäsenmaiden EU:n budjettiin maksamien maksujen ja niiden EU:n budjetista saamien maksujen erotusta. Komission mukaan olisi pyrittävä kohteilemaan oikeudenmukaisesti jäsenvaltioita, joilla on samanlaiset valmiudet osallistua EU:n talousarvioon. 1980-luvun puolen välin jälkeen korjaus on koskenut vain Yh-

distynyttä Kuningaskuntaa, ja korjauksen rahoittamiseen osallistuvat kaikki muut jäsenvaltiot. Vuodesta 2002 lähtien neljän jäsenvaltion (Saksa, Alankomaat, Itävalta ja Ruotsi) rahoitusosuus tästä korvauksesta on vähentynyt 25 %:iin niiden tavanomaisesta osuudesta. Komissio ehdottaa, että otetaan käyttöön yleinen korjausmekanismi, jolla on mahdollista korjata suhteelliseen vaurauteen (Fontainebleaun Eurooppa-neuvoston vuonna 1984 tekemät päätelmät) nähden liiallinen budjettitaakka sekä estää korjausta kasvamasta liialliseksi. Laajentumisesta johtuen nykyinen korjaus yhden jäsenvaltion osalta kasvaa suuruusluokaltaan huomattavasti, mikä vastaavasti lisää muille jäsenvaltioille aiheutuvia rahoituskustannuksia, ja saattaa johtaa ylikompensointiin; tavoitteenahan on ollut korjata vain suhteelliseen vaurauteen nähden liiallinen budjettitaakka. Jos nykyistä tilannetta ei muuteta, yhden jäsenvaltion eduksi oleva vinouma kasvaisi merkittävästi. Komissio uskoo, etteivät kaikki jäsenvaltiot hyväksyisi sitä, että nykyinen korjaus yksinkertaisesti poistettaisiin ja ehdottaakin nykyisen mekanismin tilalle yleistä korjausmekanismia sellaisten nettorahoitusosuuksien korjaamiseen, jotka ylittävät tietyn ennalta määritetyn, riittävän ”rahoituksellisen yhteisvastuun” rajan. Yleinen korjausmekanismi tarkoittaa nykyisen Yhdistyneelle Kuningaskunnalle ja välillisesti Saksalle, Alankomaille, Itävallalle ja Ruotsille myönnetyn maksuhelpotuksen laskennan laajentamista koskemaan kaikkia jäsenmaita. Yleisen korjausmekanismin keskeinen lähtökohta on, että jäsenmaalle hyvitetään tietty osa sen budjettiepätasapainosta. Komission ehdotuksessa korjaukseen oikeuttava kynnys on -0,35 % BKTL:sta. Nettoaseman laskennassa käytettäisiin menojen ja tulojen osalta Yhdistyneen Kuningaskunnan hyvityksen laskennassa käytettäviä käsitteitä, ns. kohdistettujen menojen käsitettä ja tulojen osalta BKTL- ja ALV-tulot. Kaikki jäsenvaltiot osallistuisivat korjauksen rahoittamiseen BKTL-osuusiensa suhteessa (myös omiensa). Korjauskynnyksen ylittävältä osalta bruttokorjaus olisi maksimissaan 66 % epätasapainon kokomäärästä eli sama, jota sovelletaan nykyisin Yhdistyneelle Kuningaskunnalle maksettavaan hyvitykseen. Mallin kokonaiskorjauk-

sen määrä on rajattu 7,5 mrd. euroon, joten laskennallisen korjaustarpeen ylittäessä tämän rajan 66 %:n kerrointa alennetaan.

Komissio ehdottaa, että yleiseen korjausmekanismiin siirryttäessä siirrytään kiinteäkertoimiseen (fixed rate) ALV-maksuun ja kertoimeksi (call in rate) asetetaan 0,30 % kunkin maan rajatusta ALV-pohjasta.

Komission ehdotuksen mukaan Yhdistynyt Kuningaskunta siirtyisi yleisen korjausmekanismin piiriin vuoden 2007 alusta ja sille myönnettäisiin siirtymäkauden korvauksena asteittain aleneva summa EU-budjetin menopuolella. Muut jäsenmaat liittyisivät asteittain järjestelmän piiriin.

3.2. Uusi oma vara

Komissio on tarkastellut mahdollisuuksia uudistaa omien varojen järjestelmää kolmen vaihtoehdon osalta.

3.2.1. Nykyjärjestelmän jatkaminen

Nykyjärjestelmän jatkamisen komissio torjuu, koska siinä unionin politiikkojen budjetivaikutukset eivät aukene yleisölle järjestelmän läpinäkyvyyden vuoksi ja koska Yhdistyneen Kuningaskunnan maksuhelpotus on kehittynyt liian monimutkaiseksi ja kalliiksi. Lisäksi komissio toteaa nykyjärjestelmän kannustavan jäsenmaita liiaksi arvioimaan yhteisön aloitteita yksinomaan kansallisten budjetivaikutusten perusteella. Nykyjärjestelmä perustuu valtaosin BKTL-varaan, mutta yksin BKTL-varaan perustuvan järjestelmän edut jäävät saamatta.

3.2.2. *Puhdas BKTL-varaan perustuva järjestelmä*

Puhdas BKTL-varaan perustuva järjestelmä takaisi kunkin maan vaurauteen perustuvan, riittävän ja vakaan rahoituksen kustannustehokkaasti, mutta EU:n status jäsenvaltioiden ja kansalaisten liittona ei tällöin toteutuisi rahoituksessa. Lisäksi tämä rahoitusmalli tulisi komission mukaan lisäämään keskustelua oikeudenmukaisesta taakanjaosta ja kuten kohdassa 3.2.1. malli ei olisi läpinäkyvä kansalaisille.

3.2.3. *Pääosin veroperusteinen järjestelmä*

Kohtien 3.2.1. ja 3.2.2. puutteet voitaisiin komission mukaan ratkaista muun muassa korvaamalla nykyinen laskennallinen ALV-vara veroon perustuvalla omalla varalla. Suhteellisen suuri ja näkyvä veropohjainen vara, jonka EU:n kansalaiset ja/tai talouden toimijat maksaisivat, voisi osittain korvata BKTL-pohjaisen rahoituksen. Tällöin unionin omien varojen järjestelmä muuttuisi lähinnä kansallisiin rahoitusosuuksiin perustuvasta järjestelmästä sellaisen rahoitusjärjestelmän suuntaan, joka vastaisi paremmin jäsenvaltioiden unionin ja Euroopan kansalaisen käsitettä. Kun otetaan huomioon EU:n nykyinen verojen yhdenmukaistamisaste, on mahdollista tuoda tässä vaiheessa esiin kolme pääasiallista mahdollisuutta:

- 1) energiavero;
- 2) todellinen ALV-vara; ja
- 3) yhtiövero.

Komission raportin liitteessä on laajasti selvitetty em. veromallien tuottovaikutuksia jäsenmaittain. Vaihtoehdot 1. ja 2. voitaisiin varsin lyhyen (3—6 vuotta) valmistelun jälkeen ottaa käyttöön, mutta sekä poliittisesti, että hallinnollisesti muita vaihtoehtoja hankalampana yhtiöveron käyttöönotto veisi kauemmin. Kansalaisten verotaakan ei tarvitse kasvaa missään näistä vaihtoehtoista, sillä EU-veron vastapainoksi voitaisiin tehdä vastaavan suuruinen vähennys kansalliseen talousarvioon kertyvän saman veron verokantaan tai muiden verojen verokantaan, sillä veroon perustuvat varat korvaisivat osittain nykyiset jäsenvaltioiden käyttöön asettamat maksut, jotka määräytyvät kunkin valtion BKTL:n mukaan. BKTL-maksujen vähenemisen myötä jäsenvaltiot voisivat vähentää muita tulonlähteitä vastaavalla määrällä vaarantamatta kansallisen talousarvion vakautta.

Komissio ei aio lähitulevaisuudessa ehdottaa uutta omaa varaa. Se esittääkin neuvostolle keskustelun aloittamista esittämistään vaihtoehtoista ja ilmoittaa aikeestaan valmistella ”tiekartta” nykyisen ALV-varan korvaamiseksi aidosti veropohjaisella varalla vuonna 2014.

4. Komission säädösehdotukset (KOM (2004) 501 lopullinen)

4.1. Komission ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä

4.1.1. Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Komission ehdotukseen sisältyy yksi tekninen korjaus: kauppapoliittisen kehityksen johdosta tulleja ja maatalousmaksuja ei enää erotella toisistaan (artikla 2 kohta 1a).

Kaikki muut säädösehdotukset liittyvät yleisen korjausmekanismin käyttöönottoon.

Luovuttaessa Yhdistyneen Kuningaskunnan maksuhelpotuksesta ei enää voida laskea ALV-kannan ”jäädettyä” osuutta (frozen rate), minkä vuoksi komissio ehdottaa, että yleiseen korjausmekanismiin siirryttäessä siirrytään kiinteäkertoimiseen (fixed rate) ALV-maksuun ja kertoimeksi (call in rate) asetetaan 0,30 % kunkin maan rajatusta ALV-pohjasta (artikla 2 kohta 1b ja kohta 4).

Yhdistyneen Kuningaskunnan maksuhelpotuksesta luovutaan ja otetaan käyttöön yleinen korjausmekanismi siirtymäkauden järjestelyineen. Siirtymäkauden malliksi tarkoitettuun yleiseen korjausmekanismiin komissio esittää vielä siirtymäkauden kompensatiota Yhdistyneelle Kuningaskunnalle: 2,0 mrd. euroa (vuonna 2008), 1,5 mrd. euroa (vuonna 2009), 1,0 mrd. euroa (vuonna 2010) ja 0,5 mrd. euroa (vuonna 2011). Siirtymäkauden korvaus rahoitettaisiin kuten nykyinen Yhdistyneen Kuningaskunnan maksuhelpotus, eli niin, ettei Yhdistynyt Kuningaskunta rahoita omaa maksuhelpotustaan ja Saksa, Alankomaat, Ruotsi ja Itävalta saavat omaan kompensation rahoitusosuuteensa 75 %:n alennuksen. Lisäksi komissio esittää yleisen korjausmekanismin porrastettua käyttöön ottoa kasvattamalla asteittain korvauseroita: 33 % (vuonna 2008), 50 % (vuonna 2009), 50 % (vuonna 2010) ja 66 % (vuonna 2011) (artikla 4).

Kaikki jäsenmaat osallistuvat yleisen korjausmekanismin kustannusten rahoitukseen (myös omiensa) (artikla 5).

Komissio laatii ehdotuksen omien varojen järjestelmän täydentämisestä aidosti veropohjaisella omalla varalla siten, että tämä uu-

si vara voitaisiin ottaa käyttöön 1.1.2014 (artikla 9).

4.2. Komission ehdotus neuvoston asetukseksi budjettiepätasapainojen korjausjärjestelmän käyttöön ottamisesta omien varojen järjestelmässä

4.2.1. Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Komission ehdotus korvaa voimassa olevaan omien varojen päätökseen liittyvän Yhdistyneen Kuningaskunnan maksuhelpotuksen laskentaohjeen (Calculation Method, 29.9.2000). Asetuksessa kuvataan tarkasti yleisen korjausmekanismin mukainen laskentaprosessi ja määritellään laskennassa käytettävät käsitteet.

5. Asian käsittelyvaiheet

5.1. Asian käsittely kansallisella tasolla

Suomen vaikuttaminen EU:n rahoitusjärjestelmän sisältöön alkoi jo vuoden 2002 b-pulla, jolloin aloitettiin valmistelut Suomen strategisista painopisteistä EU:n uusia rahoitusnäkyymiä koskien. Tähän kannanottoon, joka valmistui toukokuussa 2003 (E17/2003 vp), sisältyi myös rahoitusjärjestelmää koskeva kanta. Eduskunnan eri valiokunnat käsitelivät kannanottomuistiota.

Kansallista valmistelua jatkettiin toukokuun 2003 kannanoton ja siihen liittyvän vaikuttamistyön pohjalta. Jatkovalmistelu kytkettiin komission rahoituskehystiedonannon valmisteluun (KOM (2004) 101 lopullinen, 10.2.2004) Hallitus hyväksyi tiedonantoon liittyvän kannanoton (E4/2004 vp) 11.2.2004. Suuri valiokunta antoi asiasta lausunnon valtioneuvostolle (SuVL 1/2004 vp — E4/2004 vp; 14.4.2004).

Asia on käsitelty valtiovarainministeriön asettamassa omien varojen koordinaatiotyöryhmässä.

Näiden kannanottojen pohjalta hallitus on valmistellut tähän kirjelmään sisältyvän kannanoton, jossa on pyritty ottamaan huomioon komission heinäkuussa 2004 julkistamien lainsäädäntöesitysten vaikutukset, etenkin selvityksen (KOM (2004) 505 lopullinen) ja säädösehdotuksen (KOM (2004) 501 lopulli-

nen) osalta.

5.2. Asian käsittely Euroopan unionin toimielimissä

Ecofin-neuvosto keskusteli EU-verosta jo vuonna 2003; puolet jäsenmaista ilmoitti vastustavansa veroa. Komissio antoi 10.2.2004 tiedonantonsa (KOM (2004) 101 lopullinen) politiikan haasteista ja rahoitusmahdollisuuksista Euroopan unionissa 2007—2013. Komission puheenjohtaja esitteli 23.2.2004 kyseisen tiedonannon yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvostolle. Tiedonantoon sisältyi rahoitusjärjestelmän kehittämisen suuntaviivat. Kevään 2004 Eurooppa-neuvosto kehotti sittemmin neuvostoa jatkamaan asian käsittelyä pysyvien edustajien komiteassa analyttisen selvityksen laatimiseksi ennen kesäkuussa 2004 pidettävää Eurooppa-neuvostoa. Pysyvien edustajien komitea perusti ad hoc -työryhmän avustamaan tiettyjen näkökohtien tarkastelussa.

Tämän työvaiheen päätyttyä puheenjohtajavaltio toimitti analyttisen selvityksen Eurooppa-neuvostolle 17.—18.6.2004. Selvityksen mukaan enemmistö jäsenmaista on joko EU-veropohjaista uutta omaa varaa vastaan, tai ainakin pitävät sitä ennenaikaisena. Suuri määrä jäsenmaita katsoi omien varojen järjestelmän olevan liian monimutkainen ja läpinäkymätön ja vaativan yksinkertaistamista. Monet jäsenmaat vastustivat yleisen korjausmekanismin käyttöönottoa.

6. Taloudelliset ja muut vaikutukset

6.1. Taloudelliset vaikutukset

Taloudellisia vaikutuksia arvioitaessa lähtökohtana on ollut komission arvio kunkin

jäsenmaan nettoasemasta EU-budjetin suhteen nykyisen rahoitusjärjestelmän mukaan. Laskelmia siitä, mitä komissio on olettanut jäsenmaan saavan EU-budjetista ei ole saatavana. Tarkempien vaikutuslaskelmien tekeminen edellyttääkin näiden tietojen saamista. Komission ehdotus yleisen korjausmekanismin luomisesta EU:n rahoitusjärjestelmään on vahvasti vastoin Suomen rahoituskehyskannanottojen linjausta järjestelmän yksinkertaistamistarpeesta. Yleisen korjausmekanismin käyttöönotto komission ehdottamalla tavalla alentaisi Suomen maksuosuutta vuosina 2007—2013 keskimäärin 85 milj. euroa/v, mutta edelleen Suomi rahoittaisi EU:n vauraimpia jäsenmaita noin 100 milj. eurola/v. Ehdotuksen hyväksyminen jatkotyön pohjaksi johtaisi mallin lukuisten parametrien vuoksi ennustamattomaan lopputulokseen. Onkin pelättävissä, että parametreja tullaan neuvottelujen kuluessa muokkaamaan ja silloin lisäkustannukset muille, kuin suurille nettomaksajille tulisivat olemaan selkeästi suurempia. Suomi on ehdottanut omien varojen järjestelmän yksinkertaistamista siten, että luovutaan tulopuolen maksuhelpotuksista ja ALV-varasta, jolloin rahoitus perustuisi BKTL-varaan ja perinteisiin omiin varoihin. Siirtymäkauden järjestelynä voitaisiin eräille maille EU-budjetin menopuolella myöntää asteittain aleneva kompensatio: 4 mrd. euroa vuonna 2007 päätyen 2 mrd. euroon vuonna 2013 (liite 3). Suomen ehdottama malli alentaisi maksuosuuttamme vuosina 2007—2013 keskimäärin 124 milj. euroa/v. Jäsenmaittaiset nettoasemat ja niiden muutokset eri vaihtoehtojen mukaan on esitetty liitteessä 2. Seuraavassa taulukossa esitetään vaihtoehtoisten mallien taloudelliset vaikutukset Suomelle (positiiviset luvut tarkoittavat nettomaksuaseman paranemista):

Suomen nettoaseman muutos nykyjärjestelmään verrattuna, milj. euroa ja %-yksikköä BKTL:sta

	Ei korjauksia	Suomen ehdotus	YKM ¹	YKM ¹ + siirty- mäjärjestely = komission ehdotus	YKM ²	YKM ³	YKM ⁴
%- yksikköä	0,11	0,07	0,06	0,05	-0,04	-0,08	-0,16
milj. euroa	184	124	101	84	-67	-134	-268

(YKM = yleinen korjausmekanismi)

Suomen ehdottama malli: BKTL-vara ja perinteiset omat varat, ALV-varasta luovutaan ja EU-budjetin menopuolella aleneva siirtymäkauden kompensaatio 4 mrd. euroa vuonna 2007 alentuen asteittain 2 mrd. euroon vuonna 2013.

1 Korjauskynnys 0,35 %; korjaus ylittävältä osin 66 %; maksimikorjaus 7 500 milj. euroa.

2 Korjauskynnys 0,15 %; korjaus ylittävältä osin 66 %; maksimikorjaus 17 600 milj. euroa.

3 Korjauskynnys 0,25 %; korjaus ylittävältä osin 66 %; maksimikorjaus 11 600 milj. euroa.

Korjauksen saajat eivät osallistu rahoitukseen.

4 "Poolimalli"

Vaihtoehtojen ääripäiden välinen ero on varsin suuri, noin 450 milj. euroa/v. Huonoin vaihtoehto Suomelle olisi "poolimalli", jonka mukaan suhteellisen vauraat maat, joiden negatiivinen nettoasema on pienekkö (kuten Suomi) tai jopa positiivinen (kuten Belgia) rahoittaisivat niiden maiden nettoaseman korjauksen, joiden negatiivinen nettoasema on suuri (lähinnä Saksa, Alankomaat ja Ruotsi). Myöskin korjausmekanismi, jossa korjauksen saajat eivät osallistu korjauksen rahoitukseen on noin 250 milj. euroa/v epäedullisempi Suomelle kuin Suomen ehdottama malli. Malli, jossa Yhdistyneen Kuningaskunnan maksuhelpotus on poistettu (ei korjauksia) olisi Suomen kannalta edullisin.

Komission pitkän aikavälin rahoitusratkaisuksi tarkoittamien, veropohjaisten omien varojen (energiavero, todellinen ALV-vara ja yhtiövero) ongelmaksi muodostuu komission laskelmien mukaan taloudellinen epätasa-arvoisuus — eri veropohjien epätasainen jakauma johtaisi hyvinkin tasapainottomiin ja nykyisiä maksuosuuksia merkittävästi muuttaviin maksuihin. Veroperusteisten maksujen osuuden lisääminen ei merkittävästi lisäisi yhteisön rahoituksellista itsenäisyyttä. Yksittäinen vero ei voi kattaa yhteisön budjettia,

vaan se tulisi täydentämään/korvaamaan osaltaan nykyistä omien varojen järjestelmää. Unionin talousarvion rahoituksen siirtäminen kansallisesta toimivallasta unionin toimivaltaan heikentäisi mahdollisuuksia pitää julkisten menojen kehitys hallittuna. Komissiolle ja muille EU-toimielimille annettava suora jäsenmaiden kansalaisten verotusoikeus merkitsisi periaatteellisesti suurta askelta kohti liittovaltiokehitystä, liittovaltion hallinnon oikeutta kansalaistensa verotukseen.

6.2. Hallinnolliset vaikutukset

Komission esityksen mukaisen korjausmekanismin käyttöönotto lisäisi kohtuuttomasti hallinnollista työtä komissiossa. Rahoitusjärjestelmän piirissä tapahtuisi neljän vuoden ajan rinnakkain nykyisen Yhdistyneen Kuningaskunnan maksuhelpotuksen laskenta ja portaittain käyttöönotettavan yleisen korjausmekanismin laskenta kaikkien jäsenmaiden osalta siten, että jokaisen vuoden osalta erikseen laskenta on auki neljä vuotta. Jäsenmaitten taloushallinnon mahdollisuudet ennakoita tulevia maksuja heikkenevät merkittävästi.

6.3. Lainsäädännölliset vaikutukset

Komission ehdotuksilla ei ole vaikutusta Suomen lainsäädäntöön.

7. Valtioneuvoston kanta

Valtiovarainministeriö ilmoittaa asian oltua valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnan käsiteltävänä perustuslain 96 §:n 2 momentin nojalla valtioneuvoston kannanottona komission ehdotuksista seuraavaa:

Valtioneuvosto yhtyy komission arvioon siitä, että omien varojen järjestelmä on muuttunut läpinäkyvämmäksi ja liian monimutkaiseksi mutta on taloudelliselta kannalta katsottuna toiminut hyvin. Erityisesti komission kannanotto siitä, että Yhdistyneen Kuningaskunnan maksuhelpotuksesta on luovuttava, on kannatettava. Komission raportin ehdotukset keskittyvät kuitenkin liiaksi EU-veron luomiseen. Raportin ehdotuksissa ei painoteta järjestelmän yksinkertaistamistarvetta, eikä niissä ole huomioitu kesäkuun 2004 Eurooppa-neuvoston analyttisen selvityksen johtopäätöksiä. Valtioneuvosto ei hyväksy komission ehdotusta yhteisön rahoituksellisen itsenäisyyden lisäämisestä luomalla EU-vero (omien varojen päätös, artikla 9). Myöskin siirtymäkauden rahoitusjärjestelmäksi esitetty malli korjausmekanismeineen johtaisi entistä monimutkaisempaan ja läpinäkyvämpään järjestelmään, eikä ole hyväksyttävissä (omien varojen päätös ja asetus budjettiepätasapainojen korjausjärjestelmästä). Komission ehdotukseen sisältyvä kauppapoliittisen kehityksen johdosta tehtävä tekninen korjaus voidaan hyväksyä (omien varojen päätös, artikla 2 kohta 1a).

Yksityiskohtaiset kannanotot

1. Nykyinen omien varojen järjestelmä on kehittynyt perusteiltaan kestävämmäksi laajentuneessa unionissa. Unioni ja sen kansalaiset tarvitsevat jatkossa nykyistä yksinkertaisemman, läpinäkyvämmän ja oikeudenmukaisemman rahoitusjärjestelmän, jonka tulee vastata kunkin jäsenmaan taakankantokyy-

kyä.

Tähän liittyen EU:n rahoitusjärjestelmää tuleekin merkittävästi yksinkertaistaa nykyisen omien varojen enimmäismäärän 1,24 % EU:n bruttokansantulosta puitteissa. Uudistettavassa järjestelmässä, joka esitetään laajemmin liitteessä 3, tulee siirtyä bruttokansantuloperusteiseen varaan ja luopua arvonlisäveroperusteisesta varasta. Perinteiset omat varat tulee säilyttää.

2. Rahoitusjärjestelmän yksinkertaistaminen selkiyttäisi merkittävästi koko järjestelmän rakennetta ja näkyvyyttä EU-kansalaisten suuntaan. Uuden järjestelmän tulee olla puhdas kaikista maksuhelpotuksista.

3. Suomi katsoo, että komission ehdotus yleisestä korjausmekanismista tekee rahoitusjärjestelmästä nykyistäkin monimutkaisemman ja vähentää kannustavuutta kurinalaisen budjettipolitiikan harjoittamiseen.

Suomi suhtautuu komission ehdotukseen yleisestä korjausmekanismista yksiselitteisen kielteisesti ja katsoo, ettei ehdotuksesta ole jatkoneuvottelujen perustaksi tilanteessa, jossa kaikkein köyhimmätkin jäsenmaat joutuisivat maksamaan osan maksuhelpotuksista saavien vauraampien jäsenmaiden rahoitusosuudesta EU:n budjettiin.

4. Uuteen rahoitusjärjestelmään siirtymisen helpottamiseksi Suomi näkee mahdolliseksi hyödyntää tilapäisesti degressiivisesti alenevaa kompensatiota budjetin menopuolella eräiden jäsenmaiden nettomaksuaseman hyväksi. Tämän kompensaation kokonaismäärä vuonna 2007 voisi olla enintään 4 mrd. euroa ja vuonna 2013 enintään 2 mrd. euroa.

5. Suomi ei puolla suoran verotusoikeuden myöntämistä unionille kuten komissio ehdottaa, eikä siten kannata EU-veron käyttöönottoa. Omien varojen päätökseen tulee sisällyttää maininta kattavan asiantuntijaselvityksen tekemisestä EU-maksun vaihtoehtoismalleista ja niiden hyvistä ja huonoista puolista vuoteen 2012 mennessä. Asetettavassa ryhmässä tulisi olla sekä komission että jäsenmaiden edustus. Komission valmistelumandaattia (omien varojen päätös, artikla 9) tuleekin muuttaa tähän suuntaan.

EU:n omat varat v. 2005 EU:n alustavan talousarvioesityksen mukaan

	ALV- maksu, milj. eu- roa	Yhdistyneen Kuningaskunnan maksuhelpotus, milj. euroa	Osuus, %	BKTL- maksu, milj. eu- roa	Perinteiset ov (-25%), milj. euroa	Yhteensä, milj. eu- roa	Osuus, %
BE	369	251	4,9	2 252	1 267	4 139	3,8
CZ	129	71	1,4	634	125	959	0,9
DK	244	172	3,3	1 542	239	2 198	2,0
DE	3 028	330	6,4	17 055	2 529	22 942	21,1
EE	13	7	0,1	65	18	103	0,1
EL	275	150	2,9	1 347	169	1 941	1,8
ES	1 307	714	13,8	6 398	814	9 233	8,5
FR	2 445	1 430	27,7	12 819	1 157	17 852	16,4
IE	197	107	2,1	963	115	1 383	1,3
IT	1 801	1 185	23,0	10 622	1 210	14 818	13,6
CY	20	11	0,2	98	19	148	0,1
LV	15	9	0,2	82	13	119	0,1
LT	26	16	0,3	143	44	228	0,2
LU	37	20	0,4	179	13	249	0,2
HU	130	71	1,4	637	191	1 029	0,9
MT	7	4	0,1	35	12	59	0,1
NL	705	70	1,3	3 599	1 336	5 709	5,3
AT	346	35	0,7	1 818	186	2 385	2,2
PL	302	165	3,2	1 480	213	2 160	2,0
PT	215	118	2,3	1 054	102	1 488	1,4
SI	42	23	0,4	208	36	309	0,3
SK	49	30	0,6	266	60	405	0,4
FI	208	131	2,5	1 173	84	1 595	1,5
SE	387	42	0,8	2 194	303	2 926	2,7
UK	2 932	-5 162	-100,0	14 358	2 169	14 298	13,2
	15 231	0	0,00	81 019	12 424	108 674	100,0

Arvioidut nettomääräiset budjettiasemat eri omien varojen järjestelmien mukaan

Nettomääräiset budjettiasemat, % BKT:stä (keskimäärin v. 2008—2013)					Muutos nykyjärjestelmään, %-yksikköä		
	YKM	YKM + siirt.järj.	Nykyjärj.	Ei korjauksia	YKM	YKM + siirt.järj.	Ei korjauksia
UK	-0,51	-0,46	-0,25	-0,62	-0,26	-0,21	-0,37
NL	-0,48	-0,50	-0,56	-0,55	0,08	0,06	0,01
D	-0,48	-0,49	-0,54	-0,52	0,06	0,05	0,02
S	-0,45	-0,46	-0,50	-0,47	0,05	0,04	0,03
A	-0,41	-0,41	-0,38	-0,37	-0,03	-0,03	0,01
I	-0,35	-0,36	-0,41	-0,29	0,06	0,05	0,12
F	-0,33	-0,34	-0,37	-0,27	0,04	0,03	0,10
CY	-0,33	-0,34	-0,37	-0,28	0,04	0,03	0,09
DK	-0,25	-0,26	-0,31	-0,20	0,06	0,05	0,11
FIN	-0,19	-0,20	-0,25	-0,14	0,06	0,05	0,11
ES	0,26	0,25	0,23	0,32	0,03	0,02	0,09
IRL	0,51	0,50	0,47	0,56	0,04	0,03	0,09
M	1,10	1,09	1,06	1,16	0,04	0,03	0,10
B	1,27	1,26	1,21	1,32	0,06	0,05	0,11
SL	1,34	1,33	1,31	1,40	0,03	0,02	0,09
P	1,54	1,53	1,50	1,60	0,04	0,03	0,10
GR	2,20	2,19	2,16	2,25	0,04	0,03	0,09
H	3,09	3,09	3,06	3,15	0,03	0,03	0,09
CZ	3,21	3,20	3,17	3,26	0,04	0,03	0,09
SK	3,31	3,30	3,27	3,36	0,04	0,03	0,09
EE	3,79	3,78	3,76	3,85	0,03	0,02	0,09
PL	3,80	3,79	3,76	3,85	0,04	0,03	0,09
LT	4,44	4,43	4,41	4,50	0,03	0,02	0,09
LV	4,45	4,44	4,40	4,51	0,05	0,04	0,11
L	5,84	5,83	5,80	5,89	0,04	0,03	0,09

YKM = yleinen korjausmekanismi

Positiivinen muutos tarkoittaa nettoaseman parantumista.

SUOMEN EHDOTUS EU:N RAHOITUSJÄRJESTELMÄN UUDISTAMISEKSI

EU:n rahoitusjärjestelmää yksinkertaistettava merkittävästi

Unionin laajentumisen myötä EU:n rahoitusjärjestelmä on kehittynyt perusteiltaan kestävämmäksi. On tullut aika arvioida EU:n rahoitusjärjestelmää uudelleen. Nykyjärjestelmän jatkaminen merkitsisi sitä, että kaikkein köyhimmätkin uudet jäsenmaat maksaisivat osan maksuhelpotuksia saavien paljon vauraampien jäsenmaiden rahoitusosuudesta EU:n budjettiin. Tämä ei ole perusteltavissa.

EU:n rahoitusjärjestelmää tulee yksinkertaistaa ja virtaviivaistaa merkittävästi. Järjestelmä tulee kehittää puhtaaksi eri maksuhelpotusjärjestelyistä nykyisten omien varojen enimmäiskaton 1,24 % EU:n bruttokansantulosta puitteissa. Tämä merkitsee, ettei tulopuolella tule myöntää nykyisen kaltaisia helpotuksia millekään jäsenmaalle.

Lopputuloksena olisi tällöin nykyistä merkittävästi yksinkertaisempi ja toimivampi EU:n rahoitusjärjestelmä.

Omien varojen järjestelmän uusi rakenne

Uudistettavassa rahoitusjärjestelmässä tulee siirtyä bruttokansantuloperusteiseen varaan ja luopua arvonnäköarvoperusteisesta varasta. Perinteiset omat varat tulee säilyttää.

Rahoitusjärjestelmän lähteiden vähentäminen ja yksinkertaistaminen selkiyttäisi merkittävästi EU:n rahoitusjärjestelmän rakennetta ja näkyvyyttä EU:n kansalaisten suuntaan. Uuteen järjestelmään siirtymisen helpottamiseksi voitaisiin tarvittaessa hyödyntää tilapäistä ja degressiivisesti alenevaa kompensatiota budjetin menopuolella. Tämän mahdollisen kompensaation määrärahatarpeita tulee tarkastella rahoituskehysten kokonaismenokaton puitteissa erityis-
menona (oman otsakkeen puitteissa).

Ei tarvetta yleiselle korjausmekanismille tai EU-verolle

Komission suunnittelema ns. yleinen korjausmekanismi tekisi järjestelmästä vielä monimutkaisemman ja vähentäisi kannustavuutta kurinalaisen talousarviopolitiikan harjoittamiseen. Uusi mekanismi vain vahvistaisi EU:n talousarvion ja rahoituksen läpinäkyvyyden puutetta EU:n kansalaisten suhteen. Se tekisi koko laskenta- ja päätöksentekoprosessista arvaamattoman. Yleinen korjausmekanismi vaatisi useita tarkistuksia ja korjauksia, mikä tekisi hyvin vaikeaksi analysoida sen talousarviovaikutuksia kullekin jäsenmaalle. Se vähentäisi myös kannustavuutta tiukkaan talousarviopolitiikkaan. Suomi suhtautuu tähän mekanismiin yksiselitteisen kielteisesti.

Suomi ei kannata EU-veron käyttöönottoa. Suomen mukaan EU:n uusien rahoituskehysten ja rahoitusjärjestelmän uudistuksen tulee muodostaa kaikkia jäsenmaita tyydyttävä kokonaisuus, joka antaa selkeät viitteet vuoden 2013 jälkeisestä ajasta.

Raportti EU:n rahoituslähteiden vaihtoehtoismalleista

Unionin rahoitusjärjestelmää tulee kehittää aikaisempaa enemmän taloudellisen ohjelmoinnin välineeksi. Omien varojen enimmäiskaton pitäminen ennallaan pitkälläkin aikavälillä on välttämätöntä unionin ja jäsenmaiden kestävä ja taloudellisen rahoitusratkaisun aikaansaamiseksi.

Omien varojen päätökseen tulisi sisällyttää maininta kattavan asiantuntijaselvityksen tekemisestä EU-maksun vaihtoehtoismalleista ja niiden hyvistä ja huonoista puolista vuoteen 2012 mennessä. Asetettavassa ryhmässä tulisi olla sekä komission että jäsenmaiden edustus.